

Tanker om en menighed

Der kommer af og til nye ansigter i menigheden. De kommer der af mange årsager. Nogen kommer der som gæster og andre ifølge med nogle af menighedens medlemmer. Nogle bliver her, og bliver trofaste venner og deltager i menighedens mange aktiviteter, andre kommer der kun en eller få gange, og så ser vi dem ikke mere. Hvordan er det at komme som ny i en menighed som vores? Vi har spurgt omkring, og her er, hvad Helge Bendtzen fortæller:

Jeg kom til nytår fra Odense, hvor jeg har boet hele mit liv, men bor nu sammen med Alice, der er min store søster. Jeg har altid gået i kirke, og før var det i Pårup kirke hver søndag. Alice har altid været baptist og medlem af baptistkirken i Frederikshavn, hvor hun har været en flittig kirkegænger, så ganske naturligt kom jeg med i hendes kirke. I starten meget spændt på det nye. Ville jeg falde til? Ville jeg blive accepteret? Men det gik ganske nemt og var rigtig dejligt. Jeg mødte rare, venlige mennesker, som tog pænt imod mig. Det kristne, glade budskab bliver bragt på en god måde af forskellige medlemmer. Jeg føl-

te, at vi havde den samme tro, men med andre ritualer, f. eks. dåben. Jeg føler dog i dag et større og større fællesskab med kirken, og de der kommer i den, og jeg kommer der også gerne. Alice har, i sine mange år i kirken, altid følt stor glæde ved at komme der, og nu følges vi ad.

Allehelgen

En fyldt kirke i Skagen var søndag d. 2. november rammen om en stemningsfuld gudstjeneste, hvor både det glade og livsbekræftende og det vemodige og sørgelige fik plads.

Gudstjenesten startede med barnevelsignelse. En af vore gæster fra Congo, der i øjeblikket overvejer medlemskab af menigheden, havde ønsket velsignelse for sit barn, og dette ønske efterkom menigheden med glæde. Derefter fokuserede Kai Mortensen i sin prædiken på mindet om dem, der ikke er her mere, og til slut var menigheden vært ved en kop kaffe.

